

Šťastné dětství v jednopohlavních manželstvích? Něco takového neexistuje, namítají dospělí odchovaní v homosexuálních rodinách

ET epochtimes.cz/2023/02/05/statne-detstvi-v-jednopohlavnich-manzelstvih-neco-takoveho-neexistuje-namitaji-dospeli-odchovani-v-homosexualnich-rodinach

Ondřej Horecký

5. února 2023

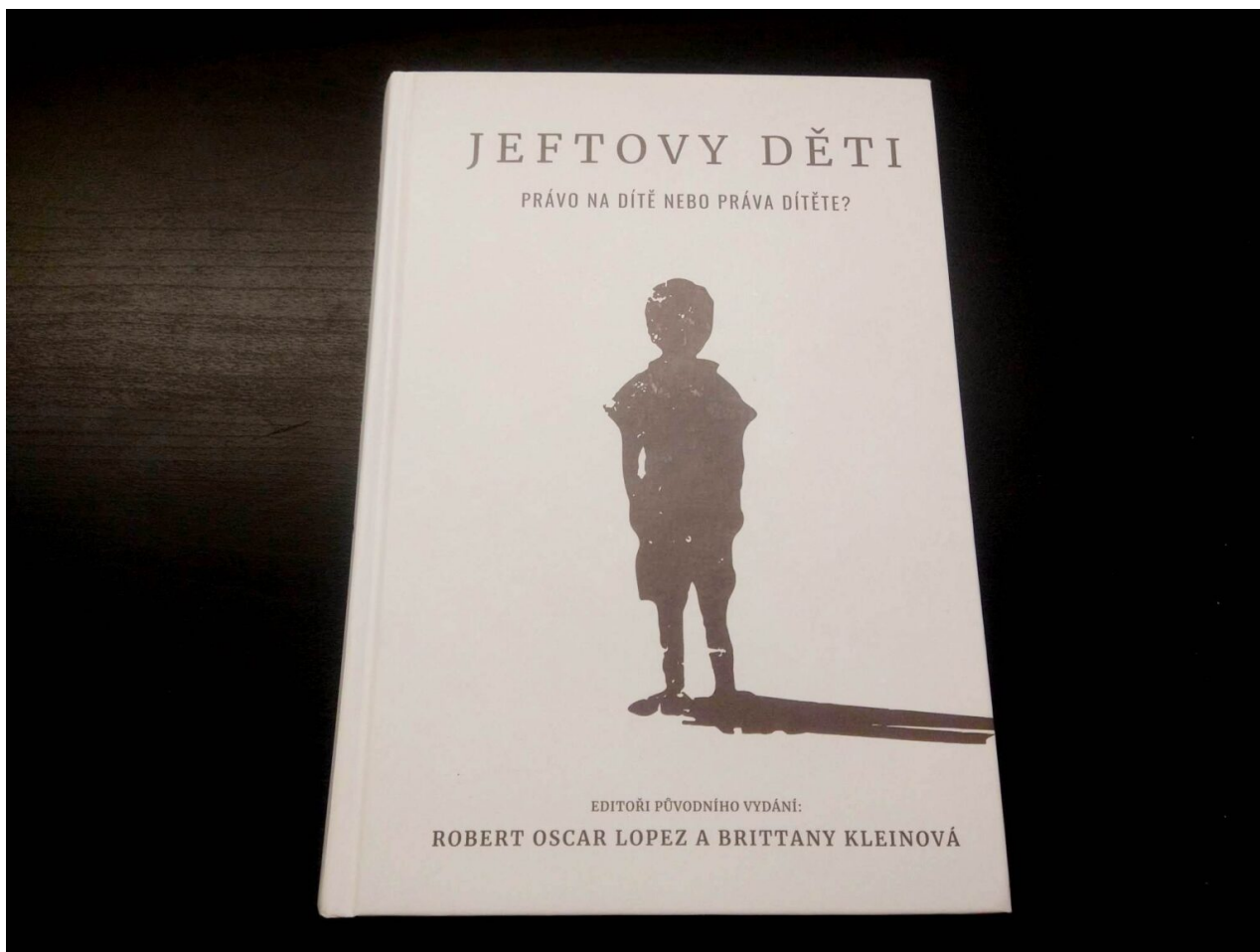

Tento článek je vlastně jakýmsi shrnutím knihy Jeftovy děti, která se zabývá dnes kontroverzní a zároveň módní tematikou – adopcí a výchovou dětí v homosexuálních svazcích.

Z médií se na nás každou chvíli sypou informace o tom, jak špatné je upírat osobám stejného pohlaví, aby uzavírali manželství a adoptovali si děti. Koneckonců když se Český rozhlas ptal kandidátů v nedávno proběhlých prezidentských volbách, zda jsou pro zrovnoprávnění sňatků stejnopohlavních párů a jestli mají mít možnost adoptovat dítě, 7 z devíti kandidátů pohotově odpovědělo kladně.

Proti byli Jaroslav Bašta a Pavel Fisher. Vítěz prezidentských voleb, Petr Pavel, prohlásil, že „nevidí důvod omezovat něčí práva na základě sexuální orientace“. Na první pohled zřejmá odpověď, že ano?

Ovšem celá tato problematika má daleko víc aspektů a myslím si, že každý politický představitel, který se hodlá k této otázce vyjadřovat či o ní dokonce rozhodovat, má za povinnost zvážit i pohled z druhé strany – pohled dětí.

Přebal knihy Jeftovy děti. (Ondřej Horecký / Epoch Times)

A tady se už dostáváme ke knize Jeftovy děti s trefným podtitulem „Právo na dítě nebo práva dítěte“. Právě tento podtitul vystihuje celou podstatu našeho postoje k adopcím dětí homosexuálními páry. Je pro nás důležitější uspokojit další troufalý požadavek hlasité a mocné LGBT lobby anebo jsou pro nás podstatnější práva dětí?

Editory a autory řady textů v knize jsou Robert Oscar Lopez a Brittany Kleinová, kteří ve stejnopohlavních rodinách vyrůstali. Formou rozhovorů, osobních zповědí či rešerší z médií naznačují, jaký dopad může mít na životy dětí a vitalitu společnosti, když zákonodárci z pohodlnosti či prospěchářství ustupují vizionářskému tlaku aktivistů a mění legislativu bez zdravé skepse.

Cílem je pomoci nezasvěcenému čtenáři pochopit, proč to, co takřka každý vnímá jako prospěšnou věc, tolika lidem ubližuje. Přiznám se, že ani já, když jsem se před čtením knihy zamyslel, nedokázal jsem formulovat nějaké moudré argumenty proti výchově dětí homosexuály. Až při jejím čtení mi to došlo – „No jo, vždyť já se na celou věc nedívám z pohledu dětí!“

Představte si, že se vás jako dítěte zeptají, kde chceš vyrůstat. Chceš mít maminku a tatínka nebo radši dvě maminky a dva tatínky? Na základě svých dosavadních životních zkušeností, kterou variantu byste si zvolili?

Většina lidí, kteří obhajují život v jednopohlavních rodinách, sama vyrůstala v tradičních rodinách, s mámou a tátou a neměnili by to. Jako dospělí obhajují sexuální svobodu, ale jako děti by v takovém rodinném uspořádání žít nechtěli.

Dítě je požehnání, ne právo

Základní premisa obhájců osvojování dětí stejnopohlavními páry je, že na dítě má přeci právo každý. Není to ale tak. Dítě je požehnáním shůry, kterým nemusí být obdařen každý, jak věděli už naši předci. I některé heterosexuální páry dítě mít nemohou a pak se s tím holt musí smířit anebo jít cestou adopce, popř. náhradního mateřství.

Kdyby měl mít nárok na děti každý, proč by je pak nemohli adoptovat nebo si je nechat „vyrobit“ kupříkladu bratr a sestra nebo matka a dcera nebo skupina kolegů z práce?

„To nejzákladnější, co vlastníme, když se narodíme, je maminka a tatínek. Homosexuální dvojice, které mají rády děti, ať působí jako dobrovolníci v dětských klubech nebo kroužcích jako vychovatelé, učitelé, trenéři nebo pěstouni. A jestli chtějí někoho, kdo by s nimi bydlel a patřil jenom jim, mohou si pořídit psa, neměli by se pokoušet dítě vlastnit,“ píše Lopez.

„Občané se rodí s právy, která jim dávají dva lidé, kteří se milovali: otec a matka, kteří mají právní povinnost tohoto občana živit. Nemají právo na dítě, ale spíše povinnosti k němu. Dítě jim nepatří tolik, jako oni patří dítěti.“ dodává.

V manželství jde o rozmnožování a skutečnost, že dva muži toho nejsou schopni, je podle homosexuálů forma diskriminace, kterou je společnost povinna napravit. Někteří homosexuálové jakoby zapomínají, že mohou být báječní lidé a žít skvělý, plnohodnotný život i bez dětí.

Tři cesty k dítěti

Existují 3 způsoby, jak se v současnosti homosexuální dvojice mohou dopracovat k dětem:

1) jeden z milenců měl kdysi heterosexuální vztah, z něhož mu zůstal potomek

Jak zjistila studie Marka Regneruse, děti vyrůstající s rodiči stejného pohlaví mají více problémů v práci i ve škole, je pro ně těžší udržet si manželství a pravděpodobněji sklouznou k drogám nebo budou potřebovat sociální pomoc státu, protože se nedokáží vypořádat se životem.

V knize najdete skoro tři desítky vyprávění dětí, které takto vyrůstaly. Pro příklad aspoň dva:

„Netušila jsem, jak hluboce nešťastný byl můj život s matkou, dokud jsem neměla své vlastní dítě. Mým cílem je vytvářet stabilní a zdravý domov, žádné lhaní, žádná tajemství. A od lesbické komunity žijeme tak daleko, jak jsme se jen v rámci města mohli dostat.“ – Dolores Olivierová, vychována lesbickou matkou.

„Po rozchodu rodičů jsme se sestrou začali trávit každý druhý víkend s otcem ve městě...Děti jsou v jistém smyslu donuceny vést životní styl, který si nevybraly. Když navštěvuji svého otce, začínám skutečně

chápat, jaké to je žít jako homosexuál. Táta mě v noci nebere na tahy do homosexuálních barů, jsem však homosexuály stále obklopen.“ – Jeremy Deck, vychován homosexuálním otcem.

2) dvojice homosexuálů si nechá dítě „vyrobit“, tzv. koupí si biomateriál (vajíčko, sperma, asistovaná reprodukce) z kliniky pro léčbu neplodnosti a zaplatí za pronájem dělohy ženě (náhradní matce), která je ochotna za úplatu dítě odnosit a pak se ho právně vzdát ve prospěch kupců.

Kolem adopcí dětí homosexuály vznikl celý byznys, od nákupu spermatu, vajíček, pronájmu děloh, a nakonec koupi dětí. Zrovnoprávnění homosexuálních manželství znamená, že se z celého soudního systému odstraní mateřství a otcovství jako princip a nahradí se „rodičovstvím“ založeným na úmyslu, smlouvě a platbě.

Emoční utrpení dítěte je zde velké, neboť se musí vypořádat s tím, že ho vlastní matka prodala a zmizela a že ho pak vychovávají dva lidé, kteří se zapojili do obchodování s lidmi. Navíc je porušeno jeho právo narodit se svobodně, ne být prodáno.

3) dvojice homosexuálů získá dítě přes adopční agenturu

Někteří lidé mohou namítat: „Co když dítě nikdo nechce, není lepší svěřit ho do láskyplné péče homosexuálů než ho nechávat v sirotčinci?“ Lopez si myslí, že ne. Žádné takové dítě podle něj neexistuje. Vždyť v řadě na adopci stojí dostatek heterosexuálů.

„Je-li dítě sirotek, postižené nebo opuštěné...potřebuje mámu a tátu ještě víc než jiné děti, protože v důsledku tohoto traumatu postrádá stabilitu a normálnost. Po svém dítěti byste také nechtěli, aby kvůli vám obětovalo něco tak důležitého a univerzálního, jako je právo mít matku a otce.“

Sobectví a sebestřednost

„Stejnopohlavní manželství nemá právo požadovat děti jiných lidí, tím méně očekávat, že je dostanou. To by nutně popíralo základní lidská práva dětí. Děti mají právo narodit se svobodně, nebýt kupovány či prodávány, mají právo na matku a otce, mají právo na vlastní kulturní a etnické dědictví. Rodičovství homosexuálů tato práva zabíjí. Manželství a budoucí rodiny homosexuálů jsou závislé na rasové nerovnosti a chudobě, aby byly zajištěny matky-příslušnice menšin a mladí, umlčovaní otcové bez zázemí a bez dostatku peněz,“ píše Brittany Kleinová v knize.

Hlavním problémem není podle další přispěvatelky Alany Newmanové sexuální orientace rodičů, nýbrž sobectví a sebestřednost. Zatímco tradiční rodina je postavena na oběti pro druhé a na úctě k hodnotám, které staví nad pocity rozkoše, ve stejnopohlavních svazcích se děti stávají „nástroji pro osobní uspokojení, záležitostí životního stylu a módní doplněk“.

Marxistické metody LGBT aktivistů

Knihy obsahuje mnohé nepohodlné pravdy, a tudíž se nebude některým jedincům číst snadno.

Touha homosexuálů je vynutit si manželství stejnopohlavních párů ve všech zemích na světě a tvrdě si jdou za svým. Cílem je vznik systému, „v němž děti patří dospělým, kteří je chtějí, nikoli dospělým, kteří je počali,“ uvádí Lopez. Od lidí se očekává, že nebudou kriticky zkoumat, čeho se homosexuální muži dožadují, protože oni jsou přeci ti „utlačovaní“, oběti.

Z médií slýcháme, že jeden izolovaný případ homofobie je větším porušením lidských práv než stovky zavražděných a umučených žen a dětí na celém světě v tomtéž týdnu. Zajímavé je, že Lopez označuje LGBTisty za sexuální marxisty, kteří se snaží uměle hledat nepřítel a bojovat za „třídní rovnost“. Touží po světě, kde „nebudou existovat předsudky vůči lidem s neobvyklými sexuálními sklony, a v němž lidé budou moct usilovat o rozkoš bez pocitu viny.“

Jenže aby takové utopie dosáhli, potřebují kontrolovat a manipulovat „musí ovládnout tolik věcí, že se z nich stává nesnesitelná chobotnice“. Nedejbože se někdo pokusí LGBT hnutí kritizovat nebo mít námitky, okamžitě je napadán jako nenávistný homofob. Ostatně i domluvený český vydavatel na poslední chvíli couvl z obavy z obtěžování LGBT aktivisty. Také autoři knihy čelili za svou kritiku homosexuálního rodičovství hrozbám násilí.

Hlasitě křičící „bojovníci za lidská práva“ by si měli uvědomit, že v celé debatě o možnosti homosexuálních párů osvojit si dítě nejde o odsouzení sexuálních preferencí, ale především o to brát na zřetel blaho a práva dítěte.

Silná LGBT lobby pilně pracuje na vytvoření pozitivního image jednopohlavního manželství a osvojování dětí a tlačila na politiky tak dlouho, až dosáhla svého. Prerostla do globálních rozměrů a je všudypřítomná, najdeme ji napříč médii, v Hollywoodu, na školách od těch mateřských až po vysoké, v armádě, lékařství, korporacích, což přirozeně zvyšuje tlak na každého, kdo by se ji odvážil kritizovat.

Role státu a transformace zákona

„Málo lidí si uvědomuje, že autonomní rodina slouží jako útočiště, jako ochranné pásmo mezi jednotlivcem a státem. Pojem stejnopohlavního manželství se pak jeví jako dokonalý nástroj ke zničení této autonomie a převedení moci na stát. Jelikož stejnopohlavní spojení závisí, pokud jde o reprodukci, na třetích osobách, vyvolávají státní regulaci v masivním měřítku nejen pro stejnopohlavní dvojice, ale v konečném důsledku a ve jménu „rovnosti“ pro všechny rodiny,“ míní Stella Morabitová, jedna z přispěvatelek v knize.

Díky homosexuálnímu manželství „směřujeme k redefinici manželství, v níž primární právní pravomoc nad dětmi bude mít stát,“ ne rodiče. „Jde o válku na mnoha frontách: proti jazyku, identitě, svobodě projevu, soukromí a svobodě sdružování.“

„Jakmile ze zákona zmizí sexuální odlišnost muže a ženy, přestává být fakt, že o dítě pečuje biologická matka a otec, obecně uznávaným právem a závisí na rozhodnutí státu, jestli jim udělí povolení k výchově jejich vlastního dítěte. Ve společnosti, která neuznává rozdíly mezi pohlavími, nemohou existovat žádné automaticky uznávané matky a otcové nebo synové a dcery. Uvolnění rodinných vztahů následně povede k řetězové reakci, která oslabí veškeré ostatní osobní vztahy ve společnosti,“ míní Morabítová.

Kampaň za bezpohlavní manželství podle ní do značné míry závisí na pěstování ignorance u veřejnosti a na výrazně omezované veřejné diskuzi. „A ačkoliv se svou rétorikou o „rovnoprávnosti“ dovolává morálky, potřebuje k vlastnímu přežití zničení všech náboženských mravních kodexů.“

Závěrem

Přestože LGBT komunita tvoří mizivé procento světové populace, snaží se dosáhnout takových změn ve společnosti, které výrazně ovlivní celou společnost v mnoha směrech.

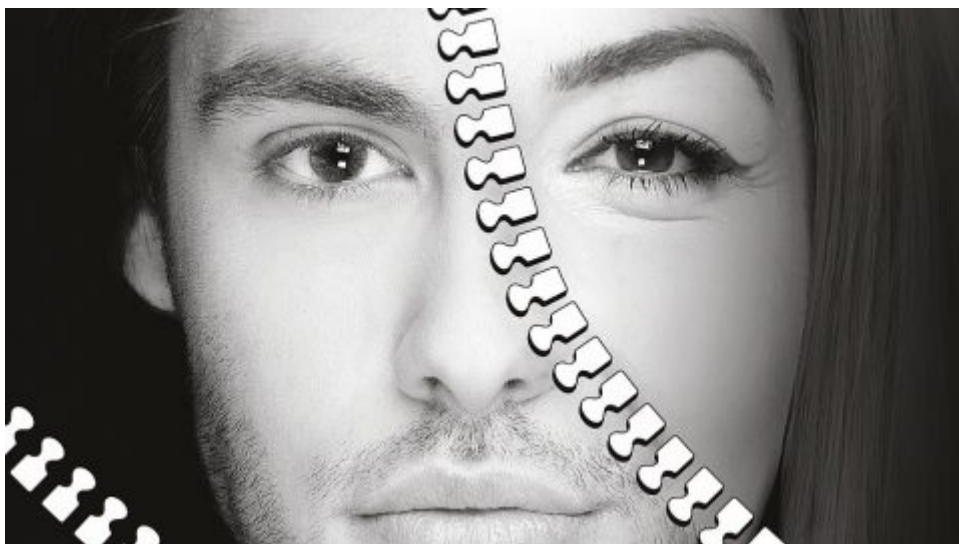
Každý, kdo si myslí, že vyrůstat v homosexuální rodině je dobrá věc, by si měl tuhle knihu přečíst nebo si přímo promluvit s dospělými, kteří v takovýchto rodinách vyrůstali. V knize je příkladů uvedeno dost.

„Mohu poctivě říci, že neznám ani jediného z nás – z těch, kteří jsme vyrostli v homosexuálních a lesbických domácnostech – kdo vám řekne, že prožil něco, co se vzdáleně podobalo šťastnému dětství,“ píše Oscar Lopez.

„Čím více jsem přicházel do styku s dalšími dospělými, jejich rodiče byli homosexuálové, a čím více jsem hovořil s dětmi žijícími v LGBT rodinách, tím více jsem si uvědomoval, že moje prožitky jsou pravidlo, nikoli výjimka,“ říká Lopez a dodává: „Ani všechny peníze na světě, ani žádný život na vysoké noze nedokáží odčinit bolest a smutek dítěte, jež je donuceno vyrůstat bez matky a otce.“

Titul: Jeftovy děti
Autoři/Editori: Robert Oscar Lopez, Brittany Kleinová
Vydavatel: Aliance pro rodinu

Názory

Lítost a výčitky jsou mezi translidmi časté, varuje bývalá žena

Recenze knihy „Odvrácená tvář transgenderu“: Z médií a sociálních platforem bychom dnes mohli získat dojem, že být trans je cool, osvobozující a něco, co by se mělo rozhodně podporovat. Všichni trans lidé jsou přece šťastní a spokojení se svou změnou pohlaví a svého rozhodnutí nelitují. Zaručeně, jistě, nepochybně. Je to ale opravdu tak? Walt Heyer tuto představu ve své knize „Odvrácená tvář transgenderu“ vyvrací.

ČR

Rozhovor s Katy Faustovou: „Žádný dospělý by neměl očekávat, že se bude dítě přizpůsobovat jeho touhám“

„Zároveň s tím, jak chtějí předefinovat manželství, tlačí na to, aby se normalizovalo gay rodičovství. Jejich vlastní snaha, kterou nám odhalují, je, že to není jenom o dospělých, ale také o dětech. Situace v USA je teď taková, že dneska byste nenašli jedinou vládní instituci, která by mohla i jen říci, že dítě by mělo mít matku i otce, protože už jen tohle říci představuje diskriminaci,“ říká Katy Faustová.

Čínský špionážní balón byl sestřelen u amerického pobřeží

„Je to velmi, velmi silné“. Hudebníka inspirovaly tanec a hudba souboru Shen Yun

Zemřela Nad'a Urbánková, její Závídím, Mosaznej džbán nebo Drahý můj zní navždy.

Studie zjistila, že zahrádkáři mají nižší riziko chronických a duševních onemocnění

Další čínský špionážní balón cestuje nad Jižní Amerikou, potvrdil Pentagon

Republikáni podporují potenciální návštěvu McCarthyho na Tchaj-wanu i přes výhrůžky Komunistické strany Číny.

Premium

CNN zaznamenala v lednu nejnižší sledovanost za posledních 9 let

Reportérka sesterského média The Epoch Times přepadena ozbrojeným útočníkem ve Washingtonu

Čína vyčítá Petru Pavlovi změnu v přístupu „politiky jedné Číny“. Fiala se za něj postavil

Jordan Peterson zakládá „pro-lidskou“ alternativu ke globalisticko-korporátnímu Světovému ekonomickému fóru

Shen Yun

„Je to velmi, velmi silné“. Hudebníka inspirovaly tanec a hudba souboru Shen Yun

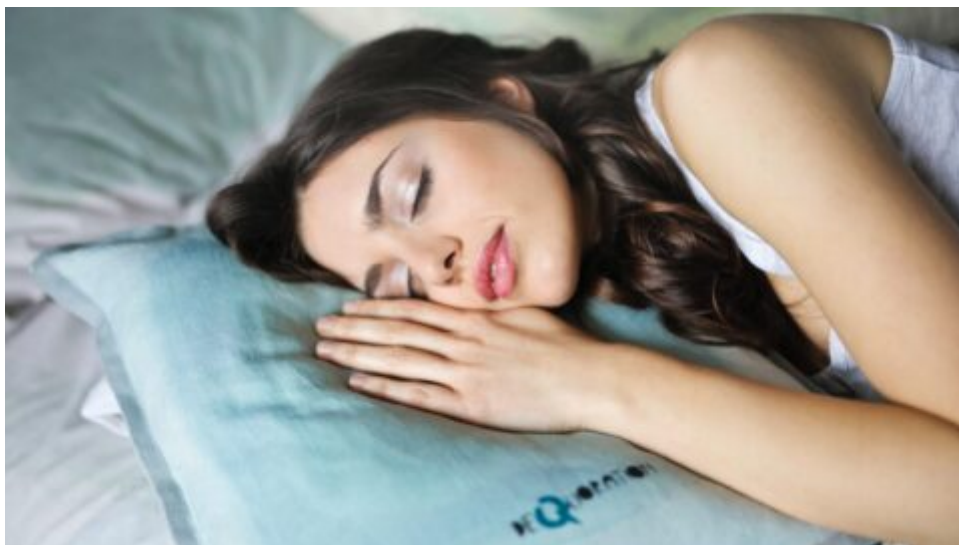
Zajímavosti

Studie zjistila, že zahrádkáři mají nižší riziko chronických a duševních onemocnění

Zdraví

Premium

Proč je spánek tak důležitý pro dobrou paměť a která fáze spánku je pro mozek nejlepší

Za hranice vědy

Starověcí architekti používali tento „božský“ matematický koeficient, aby vdechli přirozenou krásu lidským výtvorům

Zajímavosti

Co nás Pán prstenů učí o tom, jak být „probuzený“

Zajímavosti

Jak vést rozhovor jako gentleman – z příručky o etiketě a zdvořilosti z roku 1875 (II. díl)

Zajímavosti

Čiňané žijící v zahraničí rozjímají, po přečtení článku od zakladatele Falun Gongu, nad hlubším smyslem života

Hudba

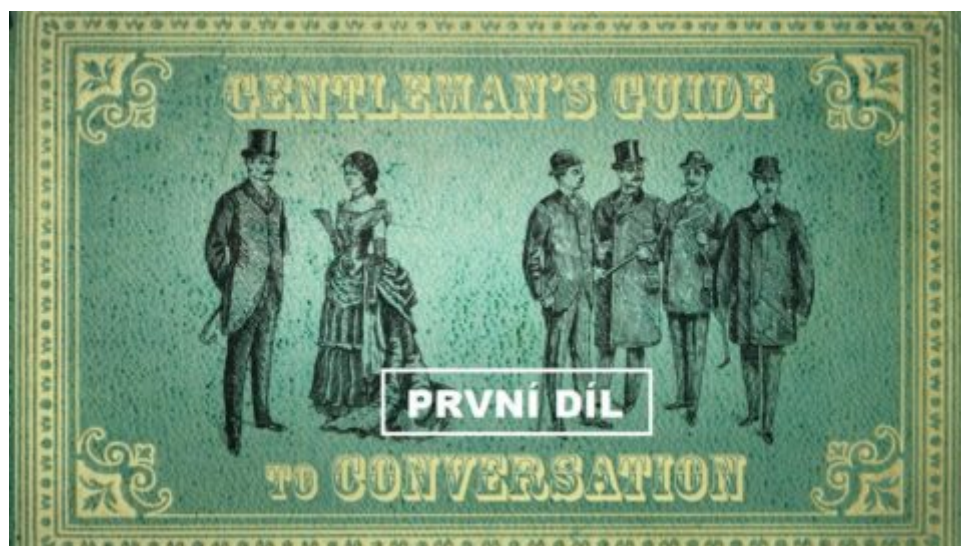
V letní Třeboni můžete navštívit Třeboňská nocturna, Talichovo kvarteto a další „hudební lahůdky“

Názory

Pracovní pozice, které by mohla umělá inteligence nahradit – varování expertů

Zajímavosti

Jak vést rozhovor jako gentleman – z příručky o etiketě a zdvořilosti z roku 1875 (I. díl).
